ఉంటే అది మాత్రం మరణానంతరం జీవుడి కూడా వస్తుంది. భగవంతుడి ప్రీత్యర్థం నువ్వు ఏదైనా పనిచేస్తే జన్మాంతరంలో అది నీ కూడా వస్తుంది. మీరు చేసిన మంచి ఈశ్వరుడికి అక్కరలేదు, మీరు చేసిన మంచి మీకు ఇచ్చేస్తాడు. మీరు భగవద్గీత చదువుకొంటూ భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యానికి అనుగుణంగా మన మనస్సు పని చేస్తోందా, లేదా అని చూసుకోండి. ఎవరి మీద ద్వేషం పెట్టుకోవద్దు, రాగద్వేషములు తగ్గించుకోండి. రాగ ద్వేషాలు పెరిగితే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. రాగద్వేషాలు తగ్గించుకొంటే మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది, అంతర్ముఖమయిన మనస్సుకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. అందుచేత మనస్సును లోపలకు పంపటానికి ప్రయత్నం చేయండి. శాంతి అయినా, సుఖం అయినా హృదయంలోనుండి వచ్చేవికాని అవి బయటనుండి రావు అది మనం మరిచి పోతున్నాము. మనలను మనం సంస్కరించుకొంటే ఎవ్వరూ ఇవ్వలేని సుఖం, శాంతి మన హృదయంలో నుండి పొంగివస్తుంది. మీ పని మీరు శ్రద్ధగా చేసుకోండి, ఇతరుల మెప్పుల జోలికి వెళ్ళవద్దు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని స్తోత్రం చేసినా పొంగిపోవద్దు, ఎవరైనా విమర్శించినా కృంగిపోవద్దు. ఎవరైనా స్తోత్రం చేసినా, విమర్శించినా అది అంతా అహంకారమే, మీ అహంకారం ఎంత నిజమో, వారి అహంకారం కూడా అంతే నిజం. ఈ నిందలకు స్తుతులకు, హెచ్చుతగ్గులకు, ఈ ద్వంద్వాలకు అతీతంగా ఈ శరీరం భూమి మీద ఉండగానే మనం ఎదిగి వెళ్ళాలి, అప్పుడు మనకు సుఖం, శాంతి, ఆనందం కలుగుతుంది. ఈ శరీరానికి మరణం వచ్చే రోజుకు మనం నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖాన్ని, శాంతిని ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటే మీకు పునర్జన్మ లేదు, ఇది బుద్ధుడి ఉవాచ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-12-05, హైదరాబాద్

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజున భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి 126వ జయంతి. మహాత్ములు ఎవరైనా వారు ఆ శరీరమే అనుకొంటే ఇప్పుడు లేరు, కానివారు ఆ శరీరం కాదు. వారు శరీరం కాకపోతే ఎప్పుడూ ఉన్నారు, అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో ఉంటారు. అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో, అన్ని పరిస్థితులలో సమానంగా ఏకంగా ఉండే వస్తువునే మనం చైతన్యం అని, ఆత్మ అని అంటున్నాము. ఆత్మజ్ఞానం సముపార్జించమని మన ఋషులు, పెద్దలు అందరూ కూడా మనకు బోధిస్తూ వచ్చారు. ఆత్మ అంటే పరాయిదేమీ కాదు, మన నిజమైన

ఇల్లే, మన హృదయంలోనే ఆత్మ ఉంది. భగవంతుడిని కూడా హృదయనివాసి అని మనం పిలుస్తాము. ఆత్మ యొక్క స్వరూపం సుఖం, శాంతి, ఆనందం, దాని స్వరూపం ఉండటం. అది మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకూ ప్రతిజన్మలోనూ దుఃఖం, అశాంతి, వేదన, రోదన మనలను వెంటాడుతూ ఉంటాయి. కొంతమందికి బాహ్యపరిస్థితులు అన్నీ బాగానే ఉంటాయి కాని ఎప్పడూ దుఃఖంతో ఉంటారు. కొంతమందికి బాహ్యపరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉండవు కాని ఎప్పడూ సంతోషంగా ఉంటారు. దీనినిబట్టి మనిషి దుఃఖానికి కారణం బాహ్యపరిస్థితులు కాదు అని మనకు తెలుస్తుంది. బాహ్యపరిస్థితుల మీద మన సుఖం, శాంతి ఆధారపడి ఉన్నాయి అని మనం అనుకొంటే బేసిక్‌గా మనకు ఏమీ తెలియదని అర్థం. మనకు వాచింగ్ లేదు, జీవితంలో వాచింగ్ ముఖ్యం. జీవితంలో మన పరిస్థితులను, మనస్సును వాచ్‌చేసుకొంటూ ఉండాలి. లోపల జరిగేది, బయట జరిగేది మనం పరిశీలనగా చూస్తూఉంటే మనకు తెలియకుండానే మన శరీరం, ఇంద్రియాలు, మనస్సు కండిషన్‌లోనికి వచ్చేస్తాయి. భగవంతుడు మనకు దేహం ఇచ్చాడు, ఇంద్రియాలు ఇచ్చాడు, మనస్సు ఇచ్చాడు, అనేక సదుపాయాలు ఇచ్చాడు, గురువును ఇచ్చాడు. అందరి హృదయాలలో నేను ఆత్మగా ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు కాబట్టి ఆయన ఇచ్చిన వాటిని అన్నింటిని సద్వినియోగం చేసుకొని హృదయంలో ఉన్న వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి, అదే మన జీవిత గమ్యం. ఈ జన్మలో మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగం చేసుకొంటూఉంటే వెంటనే ఒకవేళ లిబరేషన్ రాకపోయినా ఉత్తమజన్మ వస్తుంది. మన కోరికను బట్టి జన్మ రాదు, మన మానసికస్థాయిని బట్టి మనకు జన్మ వస్తుంది అది గుర్తు పెట్టుకోండి.

కర్మను యోగంగా చేయమని భగవంతుడు చెప్పాడు. కర్మను విడిచిపెట్టమని చెప్పలేదు. నేను చేస్తున్నాను అనే భావనను విడిచిపెట్టమని చెప్పాడు. కర్మఫలాన్ని కొంతవరకు సమాజానికి సమర్పించమని చెప్పాడు. దానివలన నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. మనం పత్రం ఇస్తున్నాము, పుష్పం ఇస్తున్నాము, ఫలం ఇస్తున్నాము, తోయం ఇస్తున్నాము, వీటితోపాటు సృష్టిరూపంలో ఉన్న ఈశ్వరుడికి కర్మఫలాన్ని కూడా కొంత సమర్పిస్తూ ఉండాలి. ఓడరేవులలో లైట్‌హౌస్ ఉంటుంది, సముద్రంలో ప్రయాణించేవారికి ఒడ్డు ఇక్కడ ఉంది అని తెలియజేస్తూ ఉంటుంది. అలాగే సత్యానుభవం పొందినవారిని కొంతమందిని భగవంతుడు పంపించి మనకు ఆదర్శంగా కూర్చోబెడతాడు. వారు ఏ స్థాయిని పొందారో ఆ స్థాయిని మనం

కూడా పొందితే సుఖి అవుతాము, దుఃఖాన్ని, అశాంతిని, ప్రకృతిని ఓవర్‌కమ్ చేస్తాము. ఇప్పడు మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవు అనుకోండి, ఆ పరిస్థితులను ఓవర్‌కమ్ చేయగలిగితే సుఖం మిమ్మల్ని వరిస్తుంది. పరిస్థితులు గొప్పవా, ఆత్మ గొప్పదా? వారు అశాంతిని తీసుకొని వస్తున్నారు అనుకొంటారు వారు గొప్పవారా, మీ హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు గొప్పవాడా? వారి మీద, వీరి మీద నెపాలు నెట్టి మనం ఎస్కేపిజంకు అలవాటుపడ్డాము. శంకరుడు, రమణుడు, రామకృష్ణుడు మనకు లైట్‌హౌస్‌లలాగ ఉపయోగపడుతున్నారు. వీరికే బ్రహ్మజ్ఞానం ఉంది, ఇంకెవరికి లేదు అనుకోవద్దు. కొంతమందికి బ్రహ్మజ్ఞానం ఉంటుంది, అక్కడితో పరిమితమైపోతారు. కొంతమంది వారు అనుభవిస్తూ ఉంటారు, టీచ్ చేస్తూ ఉంటారు. మౌనంగా బోధిస్తారు, మాటల ద్వారా బోధిస్తారు. జ్ఞాని యొక్క శరీరం ఈశ్వరుడి స్వాధీనంలో ఉంటుంది. టీచింగ్ యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే చెప్పేవాడు ఏ స్థాయిలో ఉన్నాడో ఆ స్థాయిలోనికి మనలను తీసుకొని వెళ్ళటమే టీచింగ్ యొక్క ప్రయోజనం, అందుచేత మీరు శ్రవణం చేయాలి, దానిని మననం చేయాలి, దానిని ధ్యానం చెయ్యాలి, ఆ సబ్జక్టును మీరు సొంతం చేసుకోవాలి. ఇంత చేస్తేగాని మీకు బ్రహ్మానుభవం కలుగదు. ఇంకొకటి మీరు నేర్చుకోవాలి. మీకు దుఃఖం వచ్చినప్పడు కుంగిపోతూ, సంతోషం వచ్చినప్పడు పొంగిపోతూ ఇలా వాటితో తాదాత్మ్యం పొందుతూ ఉంటే మీరు ఎంత సాధన చేసినా హృదయం యొక్క లోతులలోనికి ప్రవేశించలేరు, హృదయాభిముఖంగా మీ మనస్సు ప్రయాణం చెయ్యదు. మీకు దుఃఖం వస్తే తట్టుకోవాలి, సంతోషం వస్తే ఇముడ్చుకోవాలి. పాపం అంటే ఏమీ లేదు భగవదనుభవం పొందటానికి మనకు ఏదైతే అడ్డువస్తోందో, ఏదైతే మనలను భగవంతుడికి దూరం చేస్తోందో అదే పాపం.

మనకు అశాంతి వస్తోంది అనుకోండి. దానిని పరిష్కారం చేసుకోవాలి. మనకు ఎందుకు అశాంతి వస్తోంది, దేనితో తాదాత్మ్యం వలన ఇది వస్తోంది, దీనికి కారణం ఏమిటి అని చూసుకొని దానిని కట్ చేయాలి. కొంతమంది అశాంతి వస్తే కొద్దిసేపు గట్టిగా భజన చేసేస్తారు తరువాత మరల అశాంతి అలాగే ఉంటుంది. అది డైవర్షన్, అలా కాదు, ఆ సమస్య ఎందుకు వస్తోంది అని చూసుకొని దానిని పరిష్కరించుకోవాలి. దయగల హృదయం భగవన్నిలయం అని పెద్దలు చెపుతారు. మీకు దయ మంచిదే కాని అది మీ పురోగతికి అడ్డు రాకూడదు, అది మీ గమ్యం కాదు. దయకంటే చైతన్యం గొప్పది అది

మీరు మర్చిపోవద్దు.

తమిళనాడు రాష్ట్రంలో తిరుచ్చుళి అనే గ్రామంలో రమణస్వామి శరీరం తీసుకొన్నారు. పుట్టుక లేని వస్తువు ఒక శరీరం తీసుకొంది. వారికి శరీరంతో పని లేదు కాని టీచింగ్ కోసం శరీరం తీసుకొంది. బ్రహ్మంకు రూపం లేదు, నామం లేదు. రూపం లేనిదానిని, నామం లేనిదానిని మనం ఊహించలేము. అందుచేత బ్రహ్మం పట్ల దేవతాబుద్ధి కల్పించి విష్ణువు అని, శివుడు అని, కుమారస్వామి అని ఇలా ఏదో రూపంతో, ఏదో నామంతో ఆరాధిస్తున్నాము. కాని ఆ దేవతద్వారా మనం పొందేది బ్రహ్మమునే అంటే మనలను మనమే పొందుతున్నాము. భగవాన్‌కు 16వ సంవత్సరములోనే మరణానుభవం కలిగింది. శరీరం చనిపోయింది. శరీరంతో నేను చనిపోవాలి కదా, శరీరం పోయినా నేను ఉన్నాను అనే అనుభవం ఆయనకు కలిగింది. దేహం మరణించినా ఈ దేహంతోటి, మనస్సుతోటి, ఇంద్రియాలతోటి, లోకంతోటి ఏమీ సంబంధం లేకుండా నేను ఉన్నాను అనేటువంటి అనుభవం కలిగింది. కొన్ని క్షణాల కాలంలో మృత్యువును జయించి అమృతానుభవం పొందాడు, ఆయనే రమణఋషి. అమృతానుభవం పొందిన తరువాత అక్కడ కూర్చోబెడితే ఎలాగ, టీచింగ్ కోసం అరుణాచలేశ్వరుడు ఆయనను అరుణాచలం తీసుకొని వచ్చాడు. అరుణాచలేశ్వరుడిపట్ల ఆయనకు జనకభావన ఉండేది. అరుణాచలం వచ్చినప్పుడు ఓతండ్రీ నా అంతట నేను ఇక్కడకు రాలేదు, నీ ఆజ్ఞననుసరించి వచ్చాను అని తనను తాను అరుణాచలేశ్వరుడికి నివేదన చేసుకొన్నాడు. అరుణాచలం వచ్చి నేను కొత్తగా పొందింది ఏమీలేదు, పొందవలసింది ఏదో అక్కడే పొందాను అని భగవాన్ చెప్పారు. కొంతమంది మిమ్మల్ని నిందిస్తూ ఉంటారు, కొంతమంది స్తోత్రం చేస్తూ ఉంటారు. ఇదంతా ఏమిటి అని అనుకోవద్దు. మిత్రులపట్ల, శత్రువుల పట్ల సమానబుద్ధి కలుగజేయటం కోసం, మీ బ్రెయిన్‌కు ఎంత తూకం ఉందో చూడటం కోసం, మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళకుండా చూడటం కోసం ఈశ్వరుడు ఇదంతా చేస్తున్నాడు. ఇదంతా కూడా మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఈశ్వరుడు ఆడే ఆట అని మీకు తెలిస్తే మీరు క్వయిట్‌గా, కూల్‌గా ఉండగలరు. మనం వినటం ఎంత శ్రద్ధగా వింటామో అంత శ్రద్ధగా ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి. ఇక్కడ హైకోర్టు ఎడ్వకేట్‌గారు కలిసారు. ఆయన రాత్రి 2 గంటల వరకు లా బుక్సు చదువుకొంటాను అని చెప్పారు. ఆయన చెప్పేది ఏమిటి అంటే అలా సబ్జక్టుపట్ల డెడికేషన్ వలన విషయచింతనే

లేదు అన్నారు. ఆయన కూడా మనకు గురువే. మనకు మోక్షం కావాలి అంటే ఆయన రాత్రి పగలు అనుకోకుండా లాను ఎలా ప్రాక్టీసు చేస్తున్నారో మనం శాస్త్రాన్ని అలా ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి.

మనిషి జీవితం ఎప్పుడూ సమానంగా ఉండదు. హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి. బాహ్యంగా ఏమైనా కష్టాలు రావచ్చు, లోపల అశాంతి రావచ్చు, మీరు కల్పించుకొన్న అశాంతి ఉండవచ్చు. అంటే బయట గాలివాన, లోపల గాలివాన ఉన్నప్పటికీ మీరు సమానబుద్ధితోటి, శాంతచిత్తంతోటి ఉండగలిగితే ఈ జన్మలోనే మీరు జీవన్ముక్తులు అవుతారు, అంటే జీవించి ఉండగానే ముక్తిసుఖం మీ చేతికి అందుతుంది. నీవు చూడటానికి యోగిలాగ, ఋషిలాగ కనిపిస్తున్నావు, నీబోటి వాడికి ఇంటి దగ్గర పని ఏముంది, ఎక్కడికయినా పోరాదా అంటాడు అన్నగారు భగవాన్‌ను. ఎక్కడికి వెళ్ళాలి అనుకొంటాడు, అరుణాచలం అరుణాచలం అని లోపలనుండి ప్రేరణ వచ్చింది. అంతే బయలుదేరి అరుణాచలం వచ్చాడు. ఆయన అరుణాచలం వచ్చిన రోజున గుడిలోనికి వెళ్ళాడు. ఓ తండ్రీ నా అంతట నేను రాలేదు, నీ ఆజ్ఞననుసరించి వచ్చాను, ఈ దేహాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో అలాగ ఉపయోగించుకో అన్నాడు. భగవాన్‌కు ద్వేషించటానికి ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు, ప్రేమించటానికి ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు. కారణం ఏమిటి అంటే తనకంటే భిన్నంగా ఎవరూ లేరు, అంతా తానే, అది సుప్రీమ్ స్టేట్. విరూపాక్షగుహలో ఉండగా 1907వ సంవత్సరంలో గణపతిశాస్త్రిగారు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చారు. చదవవలసిన గ్రంథాలు అన్నీ చదివాను, చెయ్యవలసిన జపాలు అన్నీ చేసాను, సత్కర్మ చేసాను. తపస్సు అంటే ఏమిటో నాకు తెలియటం లేదు, లోపల ఉన్న ఆనందం అందటంలేదు అని భగవాన్‌ను అడిగారు. అప్పుడు భగవాన్ శాస్త్రిగారికి ఒక మాట చెప్పారు. మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది. నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి ఉదయించి వస్తోందో అక్కడే బ్రహ్మం ఉంది. ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోందో విచారించు, అప్పుడు దాని మూలంలోనికి అది ఉపసంహరింపబడుతుంది. మూలతలంపు దాని మూలాన్ని చూసిన వెంటనే అది నశిస్తుంది, అప్పుడు బ్రహ్మం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. నేను అనే తలంపు గురించి 1907లో శాస్త్రిగారికి బోధించారు. భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి అని పేరుపెట్టింది శాస్త్రిగారు, రమణాశ్రమం అని పేరుపెట్టింది ఆయన, రమణగీత వ్రాసింది ఆయన, రమణుడు అంటే ఇట్టివాడు అని లోకానికి చెప్పింది ఆయన.

గణపతిశాస్త్రిగారు 1936లో బెంగాల్‌లో శరీరం విడిచిపెట్టారు. శాస్త్రిగారు శరీరం చాలించారు అని టెలిగ్రామ్ వచ్చింది. అప్పుడు ఒక భక్తుడు శాస్త్రిగారికి మోక్షం వచ్చిందా అని భగవాన్‌ను అడిగాడు. ఆయన గ్రేట్‌మేన్, నోబుల్‌మేన్ అని చెప్పారు. మోక్షం వచ్చిందా అని అడిగితే అదెలా సాధ్యం అన్నారు. మనస్సు, జగత్తు, ఈశ్వరుడు ఒకే ముద్దకింద అయితేనే నీకు మోక్షం, అప్పటివరకు మోక్షం లేదు. సెపరేట్‌నెస్ ఉన్నంతకాలం వాడు ఎంతటివాడు అయినా వాడికి మోక్షం లేదు. 1950 సంవత్సరం ఏప్రియల్ 14వ తేదీన భగవాన్ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టారు. ఆయన ఇప్పుడు లేడు అని అనుకోకూడదు. దేహం పుట్టుక ముందు ఆయన ఉన్నారు, దేహం పోయిన తరువాత కూడా ఆయన ఉంటారు. ఆయన దేహం అయితే ఇప్పుడు లేరు. ఆ దేహంలో ఉన్నప్పుడు కూడా ఆయన దేహం కాదు, అందుచేత ఆయన ఎప్పుడూ ఉంటారు. దేహం మరణించిన తరువాత మనం ఉండము అనుకొంటాము. గాఢనిద్రలో నీకు దేహం ఎక్కడ ఉంది? గాఢనిద్రలో నీకు దేహం తోటిగాని, లోకంతోటిగాని, దేవుడుతోటిగాని సంబంధం ఉందా? ఏమీ సంబంధం లేదు. వీటితో సంబంధం లేదు కాబట్టి నువ్వు లేకుండా పోయావా? నువ్వు ఉన్నావు. ఆ ఉన్నది ఎవరు? నీకు తెలుసున్నా అది ఉంది, తెలియకపోయినా అది ఉంది. అయితే దానితో మనకు అనుబంధం వచ్చేవరకూ దుఃఖం వెంటాడుతూ ఉంటుంది. దక్షిణామూర్తి పూర్తిగా మౌనం, ఆచార్యులవారికి టీచింగే పని. ఆచార్యులవారు చెప్పేది ఏమిటి అంటే సబ్జక్టును నీవు శ్రద్ధగా వింటూ ఉంటే 90% పని పూర్తి అయిపోతుంది, ఇంక నీవు చేసుకొనేది 10% మాత్రమే. ఆచార్యుడు అంటే కేవలం టీచ్ చేయటమే కాదు, నీ అవగాహనకు అందింపచేసేవాడు, నీచేత ఆ వస్తువును పొందింప చేసేవాడు ఆచార్యుడు. రమణమహర్షిగారు అటు దక్షిణామూర్తికాదు, ఇటు శంకరాచార్యుల వారు కాదు, ఆయన మధ్యేమార్గం అవలంభించారు. ఎక్కువగా మౌనంగా ఉండేవారు. అవసరమయితే ఒకమాట చెప్పేవారు. నీ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పవలసిన అవసరం లేదంటే మౌనంగానే ఉండేవారు. మౌనంగా ఉన్నా నిన్ను విడిచిపెట్టేవారు కాదు, మౌనంగా ఉండే నీ మనస్సుకు మెచ్యూరిటీని తీసుకొని వచ్చేవారు, అది ఆచార్యుడికే సాధ్యం.

మనం సమాజంతో తగుమాత్రంగా ఉండాలికాని అతిగా ఉండకూడదు. సమాజంతో అతిగాఉంటే మన స్వరూపానికి మనం దూరమయిపోతాము. ఈ లోకం మమ్మల్ని పీడించేస్తోంది, బంధువులు మమ్మల్ని ఏడిపిస్తున్నారు అంటారు. లోకంతోటి మనకు ఉన్న

అనుబంధం కరెక్టుగా లేదు, అందువలన దుఃఖం వస్తోంది. ఈ లోకం ఎవరినీ మీరు ఏడవండి అని చెప్పటంలేదు అయినా మనం ఏడుస్తున్నాము. మీ బంధువులు మిమ్మల్ని ఏడవమని చెప్పటం లేదు. లోకంతోటి, బంధువులతోటి మనకు ఉన్న అనుబంధం ఏడిపిస్తుంది కాని లోకం మనలను ఏడిపించదు. మీ కోడలు మిమ్మల్ని బాధపెడుతోంది అనుకోండి మిమ్మల్ని బాధపడమని ఎవరు చెప్పారు. మీ కోడలుకంటే మీరు బుద్ధి తక్కువవారా? ఎవరో ఏడిపిస్తూ ఉంటే మీరు ఏడవటానికి మీరు బుద్ధి తక్కువ వారా? వారికున్న బుద్ధి కూడా మీకు లేదా. మీకు డబ్బు ఉంది అనుకోండి, స్టేటస్ ఉంది అనుకోండి, భక్తి ఉంది అనుకోండి. మీకు ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే మీకు మోక్షం రాదు. మీమీద మీకు నమ్మకం లేకపోతే దారిని పోయేవాడు కూడా వచ్చి మిమ్మల్ని ఏడిపిస్తూ ఉంటాడు. మీ గురించి మీకు ఒక అండర్‌స్టాండింగ్ ఉన్నప్పుడు ఇతరులు మిమ్మల్ని ఏమీ చేయలేరు. దేవదత్తమైన అధికారంతో ఆయన కుమారస్వామి అవతారం అని నేను చెపుతున్నాను అని గణపతిశాస్త్రిగారు భగవాన్ గురించి అనేవారు. నీకూడా పరివారం లేకపోయినా, ఆయుధాలు లేకపోయినా, నువ్వు ఒక్కడివే వచ్చినా నువ్వు కుమారస్వామివి అని నాకు తెలుస్తోంది అని శాస్త్రిగారు అనేవారు. ఆయన మాటలను భగవాన్ ఎప్పుడూ పట్టించుకోలేదు, సంతోషించలేదు. ఏవండీ గణపతి శాస్త్రిగారు మిమ్మల్ని కుమారస్వామి అవతారం అంటున్నారు అని అక్కడివారు భగవాన్‌ను అడిగితే ఏదో విగ్రహం పెడతారు కుమారస్వామి అంటారు, అలాగే ఈ దేహాన్ని ఆయనను అనుకోనివ్వండి, ఆయన నోరు ఎవరు కట్టగలరు అన్నారు, ఆయన రమణస్వామి. చాలా మందికి పొగడ్తలు అంటే ఇష్టం, అది చాలా ప్రమాదం. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడారు అనుకోండి, వాటితో తాదాత్మ్యం పొందవద్దు, భవిష్యత్తులో మీకు వికారాలు వస్తాయి. పొగడ్తలను, విమర్శలను మీరు పట్టించుకోవద్దు. రమణమహర్షిగారు ఆ దేవుడి అవతారం, ఈ దేవుడి అవతారం అని ఒక పండితుడు పద్యాలు వ్రాసుకొని వస్తే భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే నేను కుమారస్వామిని అనుకో, శివుడిని అనుకో, నేను గొప్పవాడిని అనుకో అయితే నీకు ఏమి కలిసి వస్తుంది, ఎందుకు ఇటువంటి మాటలు, నీవు బాగుపడే విధానం చూసుకో అన్నారు. దేశానికి, కాలానికి, పరిసరాలకు, పరిస్థితులకు, ఈ దేహానికి అతీతంగా ఉన్నవాడే జ్ఞాని.

దేహాన్ని పూర్తిగా నమ్మి నువ్వు మోక్షాన్ని పొందాలి అనుకోవటం ఎటువంటిది అంటే

ముసలిని నమ్మి నదిని దాటటం లాంటిది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. ఈ దేహము మాత్రమే నేను అనే బుద్ధి కనుక పోకపోతే కోటిజన్మలు ఎత్తినా, నువ్వు ఎన్ని సాధనలు చేసినా నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కొంతమంది గౌరవం రాకపోతే మంచి పనులు కూడా చేయరు, అది దరిద్రం. అసలే మనం దరిద్రంతో ఏడుస్తున్నాము, ఇంకో దరిద్రం పోగుజేసు కొంటున్నాము. ఇలా గౌరవాలు ఆశించటం వలన మీకు గౌరవాలు వస్తే రావచ్చును, అసలు సున్న. మీ దేహం ఎంత నిజమో ఆ గౌరవాలు కూడా అంతే నిజం. కీర్తికాంక్ష కంటే దరిద్రం ఇంకోటి లేదు అని మిల్టన్ చెప్పాడు. కీర్తికాంక్ష పెరిగేకొలది దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది. దేహము నేను అనుకొంటున్నావు కాబట్టి కీర్తిని కోరుకొంటున్నావు. తనువు తానుకాదని తెలిసినవాడు కీర్తిని కోరుకోడు. కీర్తి కావాలి, గౌరవం కావాలి, గొప్పలు కావాలి అని మీరు అనుకొంటూ ఉంటే లోపల అసలు మీకు తూకం ఏమీ లేదు అని అర్థం. మనం శాంతిగా ఉన్నప్పుడు, లోపల పవిత్రంగా ఉన్నప్పుడు, మనం స్వార్థానికి కొంచెం దూరంగా ఉన్నప్పుడు ఈ ఉపాధి ద్వారా ఏవయినా మంచిపనులు జరుగుతాయి కాని లేకపోతే జరుగనే జరుగవు. మనం సత్వగుణంతోటి ఎవరికయినా ఉపకారం చేస్తే వారు సుఖపడతారు గాని రజోగుణం తోటి చేస్తే వారు సుఖపడరు. సాత్వికబుద్ధితో మనం ప్రవర్తిస్తే మన ద్వారా ఇతరులకు శాంతి, ఆనందం, సుఖం అందుతాయి. ఇంకోటి రిపీట్ చేస్తున్నాను, గుర్తు పెట్టుకోండి. ఈ లోకం మిమ్మల్ని ఏమీ బాధ పెట్టటం లేదు. ఈ గోడ ఎవరినైనా బాధపెడుతోందా? లేదు. నీ తలకాయ గోడకేసి కొట్టుకొని నన్ను గోడ బాధపెడుతోంది అంటే అసలు అర్థం ఏమిటి? అది గోడ తప్పా, నీ తప్పా. అలాగే లోకం ఎవరినీ బాధపెట్టదు. లోకంతో నీకున్న సంబంధం, లోకంతో నీకు ఉన్న ఎటాచ్‌మెంట్ నిన్ను పీడిస్తోంది కాని లోకం తనంతట తానుగా నిన్ను పీడించదు. మీకు అవకాశం ఉన్న వారందరు భగవద్గీతను అధ్యయనం చేయండి. అవకాశం ఉంటే ఆచార్యుడి ముఖతహ వినండి. దానిని అర్థం చేసుకోండి, దానిని మననం చేసుకోండి, దానిని అనుభవించండి. గీతామృతం బాగా తాగండి, మీకు తేన్పులు వచ్చేయాలి. మీ కప్ప నిండిపోయి, కారిపోవాలి. అప్పడు మీ ద్వారా ఇతరులకు సహాయ సహకారములు అందుతాయి. మీరు దుఃఖంతో, అశాంతితో బాధపడుతూ ఉంటే ఇంక ఎవరికి శాంతినిస్తారు. కొంతమంది పెద్దలు ఏమని చెపుతారు అంటే మీరు దుఃఖంతో ఉంటే ఆ రోజు సాధ్యమయి నంతవరకు ఇంటి దగ్గరే ఉండండి. ఆ దుఃఖంతో బయటకు వచ్చి మీ చుట్టాలకు, స్నేహితులకు అంటించవద్దు. కొంతమంది బంధువులు ఎలాగ ఉంటారు అంటే వారికి ఏదైనా దుఃఖం

వస్తే ఆ దుఃఖం తగ్గేవరకు మనలను పీడించేస్తారు, వారికి ఏదైనా అదృష్టం కలిసివస్తే మాత్రం మనకు వాటా పంచరు, అసలు మనవంకే చూడరు. బంధువులు అంటే బంధించేవారు అన్నారు ఆచార్యులవారు. లోకం యొక్క తీరు ఇలా ఉంటుంది. ఓ అమాయకుడా దీనిని చూసి నువ్వు అప్‌సెట్ అవ్వవద్దు. కుక్క తోక ఎలాగ ఉంటుందో లోకం యొక్క పోకడ కూడా అలాగే ఉంటుంది. అది సహజం. మన జీవితాన్ని క్రమంగా నడపటానికే జపధ్యానములు. మనం చేయవలసిన సాధన ఏమిటి అంటే భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. భగవంతుడు ఇచ్చిన అవకాశములను మనం ఉపయోగించుకొంటూ ఉంటే అవే వంతెన కింద ఉపయోగపడి అశాంతిలో నుండి శాంతిలోనికి ప్రవేశిస్తాము. రమణస్వామి ఏమి చెప్పారు అంటే ప్రతీ దేహానికి పుట్టినరోజు ఉంటుంది. కనీసం మీ దేహం పుట్టిన రోజున అయినా ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోంది అని విచారణ చెయ్యండి. ఎందుచేతనంటే ఈ దేహం పుట్టినప్పుడు మీరు పుట్టలేదు, నేను అనే తలంపు పుట్టినప్పుడు మీరు పుట్టారు. ఈ నేను అనే తలంపు పరిష్కారం అయ్యేవరకూ భవిష్యత్‌లో కూడా ఇలా శవాలను మోస్తూనే ఉండాలి, ప్రకృతి మనలను విడిచిపెట్టదు అని చెప్పకుండా చెప్పటం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-01-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏకాగ్రత, భగవంతునియందు భక్తి తక్కువగా ఉంటోంది అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. భక్తి సంపాదన కూడా మీరు అనుకొన్నంత తేలికకాదు. ధనం సంపాదించాలంటే ఎంతో కష్టపడితేనే కదా ధనం మనకు వచ్చేది. భక్తిని సంపాదించటం మరింత కష్టం. పూర్వపుణ్యం లేకుండా భక్తి రాదు. మనమాట సౌమ్యంగా ఉండాలి, మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలి, శరీరంతో సత్కర్మ చేస్తూ ఉండాలి. ఇన్ని రకాలుగా చేస్తూఉంటే మనకు భక్తి కలుగుతుంది. భక్తికి మించిన సంపదలేదు. డబ్బు, చదువు, అధికారం అన్నీ మాయే. భక్తి వలననే మనం రోజులు సుఖంగా గడపగలుగుతాము, భక్తి వలననే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. గాంధీగారు ఎంత రాజకీయాలలో ఉన్నా జీవితం పొడుగునా భక్తిని విడిచిపెట్టలేదు, రామనామం విడిచిపెట్టలేదు. ఈ రాజకీయాలు అన్నీ మాయ అని ఆయనకు తెలుసు. మాటలతోకాదు పనితో కదా భగవంతుడిని పూజించేది అనేవారు పటేల్, ఆయన